

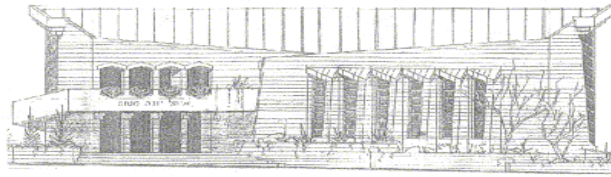
Ohel Yonah Menachem

Synagogue &
Community Center

Rabbi David Spektor

דוא"ל:

vaad@ohelyonah.com

אוהל יונה מנחם

בית כנסת
ומרכז קהילתי

הרב דוד ספקטור

אתר אינטרנט:

www.ohelyonah.com

מתוך דרשת פ' יתרו תשס"ח בנושא:

אחינו בשדרות

מאת הרב דוד ספקטור, רב הקהילה

אחי ורעי, ברשותכם הייתי רוצה לשתף אתכם בסיור שבתנו ערכה לנו לפני כשנה בעיר שדרות. היא עשתה לנו סיור תיירים בעיר, מה שקוראים באנגלית sightseeing. בכל עיר מראים אז את האתרים ההיסטוריים ומה מראים בשדרות? היא עשתה לנו סיור קסמים, שלא היה קסום בכלל. הלכנו במרכז המסחרי וראינו במדרכה בורות שהן מקום נפילת הקסמים וראינו חנויות הרוסות שקסם פגע בהם. שאלתי את עצמי: מאיפה יש לתושבי שדרות את כוחות הנפש להמשיך לגור בעיר הזאת? יום שישי לפני שבוע קבלתי תשובה לשאלתי. עמדתי בסופר, בהצלחה בתור לקופה וראיתי שם עיתון באנגלית. כיון שזה היה אנגלית של Herald Tribune ולא אנגלית של Jerusalem Post חיפשתי מהר את התמונות. בעמוד הראשון היתה תמונה שזעזעה אותי מאוד. ראיתי בית הרוס בשדרות ובתוכו שני דברים. אשה, בעלת הבית עומדת במה שפעם היה הסלון והמטבח

ומאחוריה נשאר שלם שריד אחד. מנורה גדולה כמו במקדש, אבל עם תשעה קנים. הקסם הצליח לפגוע בבולוקים, ברעפים, אבל באור שבמנורה, אויבי ישראל לא מצליחים לפגוע. כמו שהיוונים לא הצליחו לפגוע בפך שמן קטן שהיה חתום בחותמו של כהן גדול והיה מיועד להדליק את האור במנורה. ראיתי כאן בתמונה הזאת בעיתון במוחש את מקור העוצמה נפשית של תושבי שדרות. לא בחלל ולא בכח פי אדם ברוחי. האור הזה, אור ה' הוא הוא שנותן כוח ותעצומות נפש של אמונה לתושבי שדרות לעמוד איתן בכל התקפות של הקאסמים ולא לעזוב בהמוניהם את המקום. זה מזכיר את האור שראיתי במלחמת עירק לפני 17 שנה כאשר 39 שקאדים פגעו

בישראל בעיקר באיזור המרכז, ברמת-גן ועוד. במוצאי שבת אחרי מעריב נכנסתי לאיזה שכן והטלויזיה היתה שם פתוחה ושידרה שידור ישיר מרמת-גן. בשבת פגע שם סקאד ישר בבית והרס אותו ובמוצאי שבת כמו בתאיטרון-אבסורד בתוך ההריסות עמד שם שלחן ומסביב עמדו אבא, אמא וכמה ילדים. אין כבר חשמל, אבל יש אור. אבא עושה בתוך הריסות דירתו הבדלה וקורא בקול חנוק מדמעות: "המבדיל בין קודש לחול, בין אור לחושך בין ישראל לעמים". "כי אֶשֶׁב בְּחַשְׁךְ ה' אֹר לִי" (מיכה ז, ח). מה שנתן להם את הכוחות לעמוד זקופים בתוך הריסות חלומם. "כי אֶשֶׁב בְּחַשְׁךְ ה' אֹר לִי" (מיכה ז, ח). יש יהודים השואלים מה מועילים לנו התורה והמצוות, הלא רואים שלפעמים צדיק ורע לו, כמו אותן יהודי שעושה הבדלה בתוך ביתו ההרוס מסקאד. אכן זה נכון. התפילה היא שהיו לא תִּהְיֶה (יחזקאל כ, לב), אבל למעשה לא תמיד זכות התורה והמצוות מצילים מצרות. אז מה נותנים לנו חיי תורה ומצוות? התורה, המצוות ומעל הכל האמונה עושים שנוי לא תמיד ב"חפצא", בעובדות החיים אלא בעיקר ב"גברא", באדם, ביכולות הנפשיות של האדם להתמודד עם כל מצב, אפילו הקשה ביותר. חיי תורה, מצוות ואמונה נותנים לאדם מבט אחר על החיים ועל היסורים והצרות. זה מבטו של נחום איש גש ז', שהיה מלא יסורים, אבל על כל מה שקרה לו, היה רגיל לומר: "גם זו לטובה" (תענית כא). זה מבטו של רבי עקיבא שבכל צרה היה אומר: "לעולם יהא אדם רגיל לומר: 'כל דעביד רחמנא לטב עביד' [כל מה שעושה הקב"ה, הוא עושה לטובה, לטובתנו] (ברכות ס:). זאת אומרת שבראיה לטווח ארוך מתברר הרבה פעמים, שגם מתוך הצרה צומחת בסופו של דבר טובה. זה מבטו של הרב קוק שאמר ש"הצדיקים הטהורים אינם קובלים (מתלוננים) על הרשעה אלא מוסיפים צדק. אינם קובלים על הכפירה אלא מוסיפים אמונה. אינם קובלים על הבערות אלא מוסיפים חכמה." בע"ה נזכה לראות הטוב בכל מצב ונתפלל יחד על אחינו כל בית ישראל בשדרות ובעוטף עזה הנתונים בצרה, שהמקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה, ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן.